

prukima, ja neid piisut; selle kohha heis namaad, mis aina sodud, kandsid ligi eaksteistkümmend sado, ja kopli siidetid faks sado parremat heino. Korralissel aastal sadid siis seitse tündrit rukkit, viis ehk kuni sündrit ohre, sadda pihhotait linno, sadda kabsta peat, pool sadda kali, nelli, viis wakka kartuhvli ja ligi seitse korvi heino. Vannast olli selle kohha peale arvatud suur maas ja teggo, ja sellepärrast ükski ei tahtnud kaua seal perret piddada. Moisa tulli mafsta faks tündrit kummagi wiljast, kahheksa leisikut heino, teisel aastal lamba, teisel faks hand; ja teggo tulli tehha aasta otsa kolm páwa náddas, faks páwa hobbosega, kolmandama jalla. Arwa náud árra paljo Killari rahvale ellamisjéss já! Kui semet sai peást árra voetud ja moisa mafst olli tasjutud, kirriko, magas, mafonna ja kihhelfonna kohto tobid

ollid árramatsetud, ei jánuud neile heal aastal rohkemat kui faks tündrit kumi magi wiljast, ja mis aed neile andis; maesel aastal polnud seddagid. Karjamaad olli ful ümberringi laiatessa, agga keik aino so-rüggadik, kust nende lomad wae vast wisi onuma toito saiwad.

Killari rahwas ellasid seal mitto aastat waewalisje, ja piddid ommaast leiwaast hea osja árraandma se farjalapsele, kes nende lomade járrele watis. Sest ümberringi ümber Rihho perre maad ollid moisa ja walla perremeeoste heinamaad, ka paigotid külwatud noort metsa; ei kummagi peále ei olnud lubba ial lome laesta peále, ja aedasi polnud ollemas; keige liggem perre olli viis wersta sealit árra, se pàrrast ei sündind teistega ühhes farjast piddada. Ei woinud siis se leib neile ettelua, mis omma pdlo peált saiwad, liatagi kui omma lapsi tulli tagga peále.